

[Økonomiministeren.]

så selvfølgeligt og oplagt for alle, at hvis man ser at komme op af dvalen i tide, kan der ikke blive længere diskussion om det.

J. M. Pedersen: Det ærede medlem hr. Weikop gav nærmest udtryk for at være ked af, at han ikke kom til at stå på plakaten i sin tid; men det skyldes, at det ærede medlem ikke stemte for tekstilafgiften; derfor nød det ærede medlem ikke den høje ære at komme på plakaten. Jeg husker, at det ærede medlem ved behandlingen af toldloven i fjor også tog en diskussion op med mig om retsforbundets stilling; men jeg forstår ikke efter de indlæg, man hører her, hvordan det ærede medlem i det hele taget kan være medlem af et parti, hvis store flertal går ind for tekstilafgift og går imod det ærede medlem hr. Weikops synspunkter. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan det ærede medlem stadig kan være medlem af et sådant parti. På samme måde forholder det sig i øvrigt med vor stilling i trepartiregeringen; vi kan ikke få vort program gennemført helt og holdent, men det har vi heller aldrig tænkt at vi kunne få.

Det er ganske interessant at følge de forhandlinger, som foregår i det høje ting, både diskussionen om åbningstalen og diskussionen om boligstøtte- og huslejelov o. s. v. Her bliver det hele tiden ført frem af oppositionen, at regeringen og specielt socialdemokratiet ikke har arbejdsmuligheder, fordi man bliver hæmmet af de to små oppositionspartier, og i næste åndedrag bliver der så sagt, at de to små partier ikke får spor af deres program gennemført. Det er ganske morsomt at være vidne til den diskussion i så henseende, der vedblivende føres både i dagspressen og her i salen. Vor stilling er ganske klar. Vi er nemlig ikke, som man somme tider læser i dagspressen, et parti, der er kommet ind i midten, og som bliver skyld i, at man får franske tilstande i Danmark. Nej, vi er modstandere af diktatur, såvel enkeltmandsdiktatur som mindretalsdiktatur. Vi er godt tilfredse, når bare vi får den indflydelse, at vi kan få gennemført, hvad der svarer til vort vælgertal i befolkningen. Mere har vi ikke krav på, for så ville det blive til mindretalsdiktatur. Vi er klar over, at vi ikke kan få alle vore krav gennemført.

Hvis jeg ikke husker fejl, har det ærede medlem hr. Weikop også tidligere modsat sig gennemførelsen af valutaordningen. Men så vidt jeg husker, ydede det ærede medlem, da han blev handelsminister, ikke nogen særlig kraftig indsats for at komme af med den valutaordning, vi havde, og som vi stadig har. Det synes jeg det ærede medlem skulle tænke på. Ja, da fik vi også gennemført den forfærdelige deponeringsordning, noget af det værste, vi har haft — men det er det ikke værd at diskutere i denne forbindelse.

Jeg vil gerne slutte dette indlæg med at stille det ærede medlem hr. Weikop et spørgsmål: har det ærede medlem aldrig nogen sinde her i tinget stemt for gennemførelsen af et forslag, som ikke til 100 pct. var det konservative folkepartis program?

Weikop: Den højtærede økonomiminister har jo en vis charme til at sige nogle ting; han spurgte, om jeg havde ligget i dvale. Jeg tror ikke, den højtærede minister fik det indtryk under min første tale, at jeg havde ligget i dvale, tværtimod. Men den højtærede minister sprang med en vis elegance over kernepunktet, som var det, at det, han i sin tid gjorde, var med voldsomhed at bekæmpe nogle toldforhøjelser, der drejede sig om 30 mill. kr., og jeg spørger nu den højtærede økonomiminister: er der noget som helst i vejen for gennem dette forslag at sætte toldsatserne ned til det niveau, hvorpå de var for 30 måneder siden? (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgård]: Absolut!). Absolut, siger ministeren. Det, det drejede sig om dengang, var, så vidt jeg husker, at vi gik netop fra vægttoldsatser til værditoldsatser, noget, som i øvrigt er det mest afgørende ved det forslag, vi her behandler. Nej, så let tror jeg alligevel ikke den højtærede økonomiminister klarer dette problem: blot ved at komme med nogle ord om, at man ligger i dvale.

Jeg skal sige til det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, at han har en meget dårlig hukommelse. Jeg ved ikke af, at vi nogen sinde har stemt for tekstilafgifterne, hverken venstre eller de konservative. Det ærede medlem kan slå efter, så vil han finde ud af, at det er der overhovedet ikke tale om at vi har gjort. Men det, der er det helt af-